

Penev Plamen (1970): Venovanie obsadenému mestu, Poézia :)

Obsah

- Venovanie obsadenému mestu
- Poézia

báseň venovaná Božidarovi Kunčevovi

Venovanie obsadenému mestu

Svet je tam, kde sa duše prechádzajú osamelé a čisté
slnecnými lúčmi trávy, zemeslnkami. Veci budú znovu plakať,
ticho uzatvorené ako jašter v bedni beduína,
priezračne panenské.

Ty buď verný a celý v sebe

v rokoch, ktoré všetko zničili a všetko vymazali.

Sám možno a jediný tam na námestí, uchvátený do rozhovoru
medzi vernými priateľmi z druhého sveta vo večnom priateľstve,
oni sa pozerajú s citom a chápavo na naše dvere,
blízko rozzúrených psov a v zbesnenom rozzúrenom čase,
tiene amorálnych sa prechádzajú.

Tiene duchov na mŕtvych lúkach, prahoch – aj tam, na druhom svete.

Sme príliš starí na to, aby sme nosili zbrane

a príliš mladí, aby sme na všetko zabudli a odišli z tohto sveta.

Niekedy

Poézia

Návrat ako do lesa,

ktorý sa otvára a objíma ťa

Na známych miestach,

hovoria jazykmi, ktorými sme žili, ale mlčali,

spolu so všetkými vecami, ktoré prichádzajú.

Z bulharského originálu preložili: Dimana Ivanová a Igor Kručovčin.

[Plamen Penev](#)